

mener er en grov Fornærmelse. Vi have jo ogsaa set, at Folk, der have været ganske anderledes bannede end disse jævne Arbejdere, og som har gjort sig til af, at de omgaaes med de ædlestes Mander og derfor umulig kunne være raa, ere komne med en Udfordring og have søgt en Bei for Væresoprejsning, som ikke er loblig, naaget de ikke vare stedte i saadan Nødvendighed, naaget der ikke var Tale om, at de ikke kunde skaffe sig Væresoprejsning paa anden Maade, fordi de fornærmelige Ytringer ikke vare fremsatte i noget Thing, saa at det altsaa stod dem frit for at anlægge Sag. Jeg skal endnu kun tilføje en Ting. Det gjælder for saa vidt ikke mig, som jeg ikke har havt Ordet tidligere i denne Sag, men det er en Fornærmelse, der er tilføjet mine Meningsfæller, og derfor vil det findes naturligt, at jeg gjør opmærksom derpaa. Jeg tvivler ikke paa, at den meget ærede Formand ikke hørte, at der blev brugt det Udtryk om mine ærede Meningsfæller, da de havde sagt, at de ønskede at værne Thingets Værdighed, at man frabad sig saadant Hylleri. Jeg tvivler ikke om, at den meget ærede Formand ikke hørte det; ellers vilde han sikkert have paataalt det.

Formanden (Høgsbro): Det forholder sig, som det ærede Medlem nu gjorde opmærksom paa, at ved Slutningen af den Tale, der blev holdt af det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Schioth), blev jeg forstyrret, saa at jeg ikke hørte, hvad der blev sagt; men jeg har allerede sørget for at faae den stenografiske Drukstrift, og saasnart den kommer mig i Hænde og jeg ser, hvorledes Udtrykkene faldt, skal jeg udtale min Mening derom.

Clausager: Jeg har i Sinde at stemme imod Mindretallets første Indstilling om, at Thinget skal give sit Samthkke til, at Skomagermester Heegaard faar Lov til sagsøge det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm), og jeg skal kortelig sige hvorfor. Jeg mener, at det vil være tilstrækkeligt for den vedkommende Andrager, at han faar Leilighed til under en anden Sag mulig at faae Ytringer, der ere brugte imod ham, slaaede ned. Derfor kan jeg altsaa ikke skjønne, at det vil være rigtigt, om Thinget vilde give Afgang til, at et Medlem søres i Uleilighed og Beføstning for Ytringer, der i Virkeligheden ere fremsatte af en anden Mand, og for hvilke denne anden Mand vil blive draget til Ansvar. Jeg tror i saa Henseende at kunne henholde mig til en Udtalelse af den daværende ærede Folkethingsmand for Kjøben-

havns 1ste Valgkreds i Rigsdagssamlingen 1870—71. Der var nemlig da af en æfstediget Korpslæge Møller i Viborg fremsat Begjæring til Thinget om Samthkke til at sagsøge tre Medlemmer af dette for fornemlig ærekrænkende Ytringer om ham. Et af disse Medlemmer var det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær). Udvalget i sin Helhed havde indstillet til Thinget, at Samthkket for hans Vedkommende negtedes Dr. Møller, men under Forhandlingen blev det fra anden Side i Thinget gjort gjældende, at der ogsaa burde gives Samthkke til, at han kunde sagsøges. Det daværende Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, nemlig Asjesfor Rimestad, gav da først en lille Forklaring om, at Ytringerne, der vare fremkomne, væsentlig kun vare et Referat af, hvad der var fremdraget under den tidligere Behandling af et andet Medlem, og det mente han var tilstrækkeligt til, at Sagen kunde opklares, og Dommen fældes paa anden Maade, saa at han mente, at det var unødvendigt at give Samthkke til at udlevere Medlemmet for Viborg Amts 4de Valgkreds. Han siger saa dernæst — jeg maa maasse til den høitærede Formands Tillæbelse oplæse nogle Linier — „Hvis dette havde staaet som en isoleret Ytring, vilde jeg ogsaa for dette Medlems Vedkommende have foreslaaet Samthkke givet, men saaledes som det her kom frem, forekommer det mig at maatte være tilstrækkeligt, at den Vedkommende fik Afgang til at holde sig til den, fra hvem Bestyldningen fra Begyndelsen af var kommen frem, og jeg har i saa Henseende saameget bedre kunnet slutte mig til det øvrige Udvalg, da det jo for mig ikke kommer an paa at faae den og den straffet, men for mig kommer an paa at give den Paagjældende Leilighed til at værne om sin Ære, og det vil han faae i tilstrækkelig Grad ved at kunne lægge Sag an mod det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds, fra hvem de Bestyldninger først ere fremkomne, til hvilke det andet ærede Medlem har refereret.“ Det vil altsaa ses, at en Mand som Asjesfor Rimestad den Gang fandt, at det var tilstrækkeligt, naar et udenfor Thinget staaende Medlem fik Leilighed til i alt Fald at forsøge at rense sig for Bestyldninger, der vare fremsatte mod ham i Thinget, overfor et enkelt Medlem; det var ikke nødvendigt overfor flere. Det Samme mener jeg maa siges, at være Tilfældet her. Dette hvad Samthkket med Hensyn til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds angaar. — Derimod ser jeg lidt anderledes paa den anden Sag angaaende det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valg-